

[Wittrup.]

vedtaget i det andet høje Ting, og som nu foreligger til Behandling her i Landstinget. Det er ikke saa fordærdelig mange Ændringer, der er gennemført i Folketinget. Der er først gjort et Forsøg fra Landbrugsministerens Side paa at naa til en Overenskomst med Landbrugsorganisationerne, saa at der paa Forhaand kunde være opnaaet Enighed om Kornloven. Da det ikke lykkedes fuldt ud, maatte den højtærede Minister fremsætte Lovforslaget i sin egen Udformning, og det er blevet vedtaget uden saa forfærdelig mange Ændringer. En af de væsentligste Ændringer er vel nok Forhøjelsen af Prisen paa Brødkorn. Der er ogsaa sket noget med Hensyn til Erstatning for afleveret Brødkorn, idet der gives dem, der har afleveret Brødkorn, Ret til at købe indtil 15 pCt. af Ligningskvantummet, enten i Form af Foderkorn eller i Form af Klid.

Men det væsentligste er jo Forhøjelsen af Kornprisen. Det var den, man ikke paa Forhaand kunde enes om, og det er derfor ikke Ministerens Forslag, der er vedtaget, men et Kompromisforslag, som der er opnaaet Enighed om ved Forhandling mellem fire af Partierne. Denne Forhøjelse af Brødkornsprisen er særlig begrundet med, at Rigsdagens syv Partier i sin Tid, i September Maaned i Fjor, opfordrede Landmændene til at saa Brødkorn og lovede, at de Landmænd, der efterkom denne Opfordring, skulde faa en Godtgørelse derfor paa en eller anden Maade. Denne Godtgørelse gaves ogsaa allerede ved det oprindelige Lovforslag, men man har fra anden Side ment, at den var for ringe, og derfor har man krævet Prisen hævet til 36 Kr. for Rug og 35 Kr. for Hvede, og det er det, som er blevet Resultatet af det Forlig, der er indgaaet om Kornloven.

Hvis det nu havde været saaledes, at Landbruget havde været i Vanskeligheder, havde det været naturligt, at man søgte at komme Landbruget til Hjælp ogsaa her, men det er jo egentlig ikke Tilfældet. Denne Lov synes at være en Afviklingslov efter den Række af Kornlove, vi har haft; der er meget, der tyder paa, at man betragter den som en Afviklingslov, bl. a. det, at man nu deler Kornpuljen ud; de Penge, der er i Kornpuljen, anvendes ifølge denne Lov paa forskellig Maade til Fordel for Landbruget. Det vilde være glædeligt, hvis det virkelig

kan blive en Afviklingslov; det var skönt, om det var den sidste Kornlov, der var nødvendig her i Landet. Vi har Lov at haabe det, men vi ved det ikke, thi ingen kender Størrelsen af den kommende Høst, selv om alt i øvrigt ser lovende ud i Øjeblikket. Vejrforholdene har været gunstige for Landbruget hele Vinteren og er det stadig; det lover ganske vist en god Høst, men vi kender jo ikke Resultatet, inden det foreligger. Vi haaber paa en god Høst og paa, at den maa gentage sig ad Aare, saa at denne Lov virkelig kunde blive den sidste Kornlov, der var nødvendig her i Landet. De Priser, der nu er fastsat for Brødkorn til Aflevering, og de Priser, man kan formode vil blive gældende for den nye Høst, synes at nærme sig hinanden meget stærkt, og det er først, naar disse Priser er de samme, at man kan sige, at en Kornlov er overflødig.

Den højtærede Landbrugsminister og mit Parti havde ikke ønsket at gaa slet saa højt med disse Priser, fordi vi er klar over, at Kornprisens Højde er noget af det, der er mest afgørende for Priserne i øvrigt. En høj Kornpris er altid Udtryk for en Tendens mod Inflation, og ingenting har bidraget mere til Inflationen her i Landet end den høje Kornpris, vi har haft. Kornprisen ligger til Grund for saa mange andre Priser, og derfor er den et farligt Punkt at røre ved; hvis man vil undgaa Inflationen, og det skulde vi jo gerne. Vi skulde netop nu til at gaa den modsatte Vej og søge at komme bort fra de stigende Priser og Lønninger; det er det, vi alle ønsker. Nu har man ganske vist afbødet Stigningen ved at give Tilskud til Brødprisen, saa at denne ikke stiger til Trods for den høje Kornpris, men man maa huske paa, at det koster Staten Penge. Det er hele Samfundet, der maa bidrage til at holde Brødprisen der, hvor vi allesammen ønsker, den skal ligge. Der er ingen der ønsker, den skal stige, men det er hele Samfundet, der maa bidrage til at undgaa dette, ogsaa de Landmænd, der faar en højere Kornpris, idet de jo vil komme til at betale deres lille Bidrag dertil gennem Skatterne. Det er hele det danske Samfund, der maa yde sit Bidrag til Fordel for Landbruget, som jo er Landets Hovederhverv, og hvis Vækst og Trivsel og gode Kaar vi alle ønsker. Det gælder om i den givne Situation at afbalancere Forholdene saa-